

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra ADAM HOMO ET DIGT TREDIE DEL (1845-48)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 479. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm02-shoot-idm139964406925120/facsimile.pdf> (tilgået 29. januar 2022)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Roser, saa farvede, friske,
Yndigt I blomstre fra duftende Hækker!
Ønsker, som Hjerter udklækker,
Liffige Ord I vort Øre tilhylske!

Lidt dog af Indhold I eiel
Hundred Pund Roser jo samles tilhobe,
Kun for en eneste Draabe
Rosenolie at bringe tilveie.

Ak, og hvormange, hvormange
Ønsker maa ikke vort Hjerter opgive,
Blot for at kalde tillive
Sukket, de himmelske Magter forlange!

Just som de stivfrosne Snoge,
Længst under Løvfaldet bragte til Stilhed,
Ved en Octobersols Mildhed
Atter fremlokkes af Huller og Kroge:

Saa, ved et Smil kun af Lykken,
Luner, som flygted for Skjæbnen, der trued,
Fæl, som den bilire Nød kued,
Daarlige Tanker, vi længst vendte Ryggen.

Blendes vi da ved hver Straale?
Skal vi bestandig da tugtes og tvinges,
Bøies, ydmyges, forringes,
Før vi den ringeste Glæde kan taale?

Naar man ved Mennesker hænger,
Potteplanten, den kjæle, man bliver;
Savner man Pleie, man bliver,
Altid til Røgt og til Hygge man trænger.

Røvet mit Ly og opreven,
Netop da Blomsten begyndte at skranke:
Atter til Frilandsplante,
Udsat for Storm og for Frost, er jeg bleven.